

KURJER

WARSZAWA

Niedziela dnia 26 Września r. 1830.

Wszystko dla wszystkich.

POLSKI

Prenumerata miesięczna złp. 2 gr. 20.
Kwar. złp. 8. Nr pojedynczy gr. 5.

Wiadomości Krajowe

W tych dniach przybył do Warszawy z Krakowa P. Ludwik Zeuszner, doktor filozofji i profesor uniwersytetu jagiellońskiego. Zwiedził on tego lata po wtórnie góry karpackie, a mianowicie Bieskidy, gdzie zmierzył *Babią górę*; w okolicach Cieszyna odkrył skały wulkaniczne; rozpoznał naturę gór nad Wagą, aż do Trenczyna; w końcu powracając z Węgier zwiedził Tatry i Fatry.

W Kwidzynie wychodzi od lipca r. b. pismo periodyczne w języku niemieckim pod tytułem: *Zachodnio-Pruskie wiadomości*. Dowiadujemy się z opisu uroczystości jubileuszowej wyznania augsburskiego, w Kwidzynie odbytej, a w piśmie tém opisanę, że uczeń tamtejszego gimnazjum, Pan Ernest Czudnochowski czytał na zgromadzeniu gimnazjalném, zwołaném z powodu tej uroczystości poemat epopeiczny w języku niemieckim pod tytułem: *Bohaterowie Augsburscy*. Pismo wspomniane sądzi, że młody ten poeta czyni wielkie nadzieje. W tém samym piśmie pod napisem: *Relikwie Jana III Sobieskiego Króla Polskiego*, czytamy następującą ciekawą wiadomość w losie karety triumfalnej tego bohatera naszego: «Pamięć Jana III Sobieskiego, Króla Polskiego, żyje jeszcze wszędzie w sercach narodu, który niegdyś miał szczęście zostawać pod jego rządami; jego odwaga bohaterska i ojcowiska troskliwość, są jeszcze dziś przedmiotem podziwienia, wdzięczności i uwielbienia potomków. Policzony jest do bohaterów narodu, a imię jego jak świetny meteor z czarnej chmury rzuca promienie z czasu oddalonego na terazniejszość. Jakkolwiek nie obchodzi nas tak blisko, jak naród, pośród którego żył i działał, jednak pamięć jego nie jest dla nas bez interesu, gdyż część naszej prowincji podlegała jego berłu, a zresztą Sobieski, którego zwycięstwo uratowało wielką część świata cywilizowanego od napadów barbarzyńskich, jest zja-

wiskiem do historii całego świata należącym, i kto wie czy Niemcy nie byłiby ulegli takiemu losowi, jaki spotkał nieszczęśliwych Greków, gdyby mu się nie było powiodło zwyciężyć pod Wiedniem dumne wojsko tureckie. O takim bohaterze wszystko wielkiej jest wagi, co tylko żywo przypomina dzieła jego. Ale rzadko kiedy zmienila rzecz jaka tak dziwnie przeznaczenie swoje, jak powóz króla Jana Sobieskiego; sądząc z onego świetności i innych znamion, przeznaczeniem onego musiało być uświetnić tryumf pod Wiedniem, bo albo odbył w nim swój okazały wjazd do Wiednia, lub do swojej stolicy; albo Wiedeńczykowie ofiarowali mu go w dowód swojej wdzięczności. Ten wyzłacany powóz jest dzisiaj ambona w kościele w Raddacz, pod Neustettin. w dobrach należących do rodziny Klejstów. Nad ołtarzem umieszczone jest pudło tego powozu jako katedra kaznodziei i ani wątpić można, że na ten cel przeznaczone zostało; wierzchnia część karety jest odcięta i zawieszona nad katedrą. Cafe pudło ma tło złoto-malowane i jest tak piękne jak bywa na najdawniejszych ołtarzach i jakgdyby świeżo było malowane; ale zewnętrzna strona odbija się nędznie obok wewnętrznej pudła, gdyż siedzenie stangreta zamalowano równie złotym kolorem i umieszczono na niem herby Klejstów z napisem pochwalnym dla założyciela kościoła; kiedy wszystkie inne strony jak najświetniejszą mają pozłotę, tymczasem to nowo-pozłoczone siedzenie zblakowało i zaczyna już czernieć. Na dawném tle wyzłacaném, wymalowane są pięknym pędzlem arabeski i jenuzje, unoszące to herb Sobieskiego, to tureckie i chrześcijańskie trofea, to sztucznie połączone cyfry J. S. R. P.; cyfra ta znajduje się w kilku miejscach. Gdyby świetność wyzłacanego powozu dozwalała powątpiewać, że to był wóz tryumfalny i że wjazd tryumfalny, do którego był użyty z oswobodzeniem Wiednia i zwycięstwem Sobieskiego nad Turkami w związku zostaje, sam napis na zwierzchniej części: *Carrus triumphalis*

Joannis Sobieski Regis Polonorum i trofea półkieżycowe, oraz turbany na samym wierzchu wyobrazone i zdobiące go nakształt kitek, nie zostawiałyby w tej mierze żadnej wątpliwości. Ale zachodzi pytanie: jakim sposobem ten wóz tryumfalny dostał się do Raddacza i dlaczego zamieniono go na ambonę? — W piśmiennych aktach nie można znaleźć żadnego objaśnienia, a ludzie najstarsi opowiadają w tym względzie następującą okoliczność: Założycielem kościoła r. 1744 był pułkownik Kleist; towarzyszył on Fryderykowi I w wojnie szląskiej i czeskiej i tam zabrał z klasztoru ten wóz tryumfalny, który jako zdobywcę wojenną posłał natychmiast do dóbr swoich. Fryderyk dowiedziawszy się o tej zdobyczy, żądał ażeby mu ją pułkownik powrócił, ale Kleist pragnąc zatrzymać ją dla siebie posłał spiesźnie rozkaz ażeby czempredziej z karety zrobiono ambonę. Jakoż król nie upominał się o zwrot tej zdobyczy, gdy mu doniesiono, że otrzymała tak nabożne przeznaczenie. Nie można wiedzieć, z którego klasztoru pułkownik karete tę zabrał i jeszcze trudniej byłoby dochodzić jakim sposobem klasztor przyszedł do jej posiadania. Sobieski powracając z Więdnia może ją darował klasztorowi, a może dopiero jego potomkowie zostawili zakonnikom tę pamiątkę. Czas nie odsłoni już zapewne istotnej prawdy, ale to jest rzeczą pewną, że wóz tryumfalny Jana Sobieskiego jest dzisiaj amboną w kościółku Raddackim. Wyzłacana kareta dziwnie się wydaje w prostym drewnianym kościółku. O zmienności rzeczy ludzkich! Wszelako, jak niegdyś król wielki w karecie tej obchodził zwycięstwo nad nieprzyjaciolmi chrześcijaństwa, nad barbarzyństwem i zabobnem, i oswobodził Niemcy od ciężkich i okropnych kajdan niewoli, tak bodajby na przyszłość zawsze usta wymowne kazaly z niej zwycięstwo nad niewiarą i zepsuciem obyczajów, a zarazem oswobadzały gminę z pęć grzechu i występku. — Wtenczas zbliży się przeznaczenie dawnej karety i dzisiejszej ambony.»

Kr.

Institut moralnie zaniedbanych dzieci otrzymał dar znakomity. Hrabia Alexander Bniński senator kasztelan, postanowił przez całe swe życie, corocznie składać złp. 200, co nawet jego successorowie mają uzupełniać.

W krakowskiem pewien ojciec, examinując dwóch synów swoich przybyłych ze szkół na wakacje, dostrzegł, że obadwa posiadają zdolność do poezji. Zdawało się ojcu że czytane przez nich wiersze, na popisie publicznym klasy 4tej nie mogą być ich własnym dziełem. Dla przekonania się przeto dostatecznego o posiadany talent poezji, przez synów, zadał im

do przełożenia wierszem polskim, znany następujący wiersz łaciński.

Sic vos non vobis ni lificatis aves
 Sic vos non vobis melificatis apes,
 Sic vos non vobis fertis aratra boves,
 Sic vos non vobis vellera fertis oves.

W ciągu ośmiu minut starszy 15 lat liczący przełożył w ten sposób:

Wiją ptacy
 Gniazdo w pracy
 Jednak nie dla siebie;
 Nosi pszczoła
 Miód z okoła
 Nie ku swój potrzebie;
 I wół orze
 Na ugorze
 A nie jego kopa;
 I pożytek
 Welny wszystkim
 Bierze pan ze skopa.

Drugi zaś w tymże samym czasie lat 13 liczący tak przełożył:

Jako wy nie dla siebie gnieździecie ptaszęta
 Tak nie dla siebie runo, nosicie jagnięta;
 Jako wy nie dla siebie, plug ciągniecie woly,
 Tak nie dla siebie miód nosicie pszczoły.

W ostatnim tygodniu przywieziono na targi warszawskie i pragskie: Zyta korcy 2988, pszenicy 1605, jęczmienia 1821, owsa 2792, mąki pszennej kor. 432, żytniej 654; wołów przyprowadzono sztuk 654, drobiu przywieziono sztuk 13,621, séra sztuk 23,936. Zyto płacono od 15 do 16, pszenicę od 24 do 26, groch od 14 do 16, jęczmień od 13 do 14, owies od 9 do 9 zł. gr. 20; mąkę pszenną od 40 do 41 zł. 15 żytną od 25 do 26; woly od 6 do 14 duk., barany od 8 do 12 zł., wieprze od 34 do 126.

Podług postrzeżeń *Meteorologa Wiejskiego* aż do dnia 3 października deszcze będą bardzo częste i niemal coraz obfitsze; wiatry silne w tymże czasie i aż do 9 października żadne, lub przynajmniej bardzo rzadkie. Od d. 9 do 19 października czas bardzo niestały; to jest: dni pogodne i spokojne przemieniać się często będą na dżdżyste i bardzo silne wiatry.

Przyjechali do Warszawy. — Siemaszko Floren. ob. z Rossji 2668 Dziekanka; Gliszczyński Stanisław z Lublina 476 N. Senatorska; Kozuchowska Anna referendarzowa 1768 S. Jerska; Karski Ludwik z Puł-

tuska 6680 Bednarska; Sędzimir Stanisław sędzia z Jacholowa 1319 N. Świat; Drabek Jan z Kiele 876 Ogrodowa; Kaczkowski Józef 927 Chłodna; Wojcicki Stanisław tanże; Bogdański Józef 603 Bielańska; Gliński Józef sędzia 570 Długa; Okraszewski Adolf 584 Długa; Zajączek Wincenty tanże.
Dziś zrana ciepła stopni 8. — Wczoraj w połud. 10.
TEATR NARODOWY: Dziś op. Wolny Strzelec.
TEATR ROZMAITOŚCI. Dziś kom. Czarny Człowiek, i Wujaszek z Ukrainy.

Wiadomości Zagraniczne.

Patriarcha arcybiskup Erlauski Władysław Pyrker przybył z Presburga do Wiednia na czele deputacji sejmu węgierskiego, z prośbą ażeby cesarz raczył nie odkładać koronacji następcy tronu. Dnia 13 września wprowadzona była ta deputacja do sali tronowej i arcybiskup powiedział mowę, w której między innymi w następujący sposób wyraził przywiązanie Węgrów do dynastji panującej: "Że w ciągu okropnych rewolucji i strasznych wojen Węgry w swoich starodawnych prawach i swobodach, najmniejszego nie poniosły uszczerbku, że religja, prawa i publiczne magistratury wszędzie utrzymały się w całej godności i sile; że przemysł coraz bardziej zakwita, a dla handlu nowe otwierają się źródła; że sława imienia Węgierskiego brzmi nawet za granicą; że nakoniec używamy bez przerwy bezpieczeństwa i spokojności publicznej; wszystko to jest pomnikiem sławnych rządów W. C.M. w Węgrzech i takim to sposobem zapewniłeś sobie W.C.M. jednakowo silny w szczególności, jak w niezszczęściu i jedynie wsparty na świadectwie swego sumienia, wdzięczność u współczesnych, a najokazalszą nieśmiertelność u potomnych.,, Cesarz zapewnił arcybiskupa, że naród węgierski jest mu drogi i kazał go zapewnić o swój łaskawości. Potem obrócił patrijacha mowę do arcyksięcia następcy tronu i wynurzył mu radość narodu węgierskiego, która tym jest większa, iż koronacja nie będzie

się odbywała po zgonie monarchy, jak zwykle bywa, ale jeszcze za życia panującego cesarza. W odpowiedzi rzekł arcyksiążę pomiędzy innymi: "Powiedz W Pan stanom sejmującym i pragnę, ażeby całe Węgry o tém wiedziały, iż korona, którą sposobem prawnym mam przyjąć, mniej dla tego będzie mnie uszczęśliwiała, iż ozdobi moje skronie, jak raczej dla tego, iż pomnoży miłość i zaufanie narodu, który od dzieciństwa mojego był moim ulubionym.,,

Cesarz Jmć z dostojną małżonką swoją oraz arcyksięciem Ferdynandem następcą tronu, przybyli d. 13 po południu do Presburga.

Dnia 14 sejm królestwa Węgierskiego uroczystie otworzonym został. Jego członków zebrało się tą razą większa nad zwyczaj liczba; i gdy monarcha otoczony baronami państwa, magnatami i deputowanemi udał się na *Veni Creator*, kaplica nie mogła objąć licznie zgromadzonych stanów, które aż po za nią zaledwie się w sali paradnej pomieściły. Gdy po nabożeństwie cesarz, otoczony dygnitarzami państwa i świetnym dworem wszedł do sali, rozległ się głośniejszy okrzyk, *Niech żyje król!* Monarcha zasiadł na tronie i nakrył głowę. Cesarzowa Jmć z Arcyksięciem następcą tronu i z innymi członkami rodziny, zajmowała w sali trybunę i została przy wstępie swoim radosnymi powitana okrzykami. Kanclerz królestwa hr. Rewicki przełożył zgromadzonym w silnej mowie mianiej po węgiersku zamiary tego sejmu, a gdy w jej ciągu wspominał ile cesarz Jmć pragnie zapewnić konstytucją przeciwko burzom czasu i przykrym wypadkom, przerwały mu mowę jednogłośnie okrzyki, które jeszcze i po jej ukończeniu znowu się radośnie rozlegały.

Gdy się odgłosy ucichły, Cesarz i Król Jmć miał do reprezentantów narodu następującą mowę w języku łacińskim.

"Od początku panowania mojego, przy każdej nadarzonej, lub przezemnie samego szukanaj sposobności, okazywałem zawsze, tro-

skliwość moję o sławę i pomyślność ludów powierzonych mi od Boga. Ta sama pobudka powodowała mnie, gdy postanowiłem podług zwyczaju przodków moich, dać ukoronować najukochańszego pierworodnego syna mego, za czasów życia i w obecności mojej.

Zyczyłem sobie, aby ten święty węzeł, który ściślej łączy następcę tronu z królestwem stał się nową rękojmnią mego ojcowskiego przywiązania tak względem syna, jak względem drogiego mi narodu; i sprawia mi to największą pociechę, iż jestem twórcą i świadkiem słusznej radości, jaką uroczystość, mająca się odbyć podług starożytnego prawa i zwyczaju, napełnia piersi szlachełnych Węgrów; tém bardziej, im gorącej pragnę, aby usiłowania śmiertelnego w prawdzie życia mego, przyniosły dla was owoc nieśmiertelny.

Ożywiony temi uczuciami, wieszuję sobie z serca, iż ten syn mój nietylko będzie następcą państw moich, ale także prawdziwym dziedzicem poświęconego wam przywiązania.

Szukając blasku tronu w dobru publicznem, bogactw w szczęściu ludów, mocy rządów w świętości praw, będzie on po moim zgonie stróżem i obrońcą waszych wolności i waszej dawnej konstytucji.

Zamiar zasłonięcia pomyślności waszej przeciwko wszelkim zmianom czasu przez stosowne środki, wymaga abym się z wami naradzał względem przedmiotów, które się najdzielniej przyłożyć mogą do osiągnięcia tak zbawieńskiego celu. Z tego to powodu nietylko zwołałem sejm w czasie oznaczonym prawem, lecz nadto dozwalając czasu do rozważania systematycznych działań, już wyznaczyłem dzień przyszłego sejmku i postanowiłem, prócz innych przedmiotów, przy wiernem zachowaniu praw, naradzić się z wiernymi stanami względem zaciągu do wojska w sposób jaki te prawa przepisują.

Zyjemy wprawdzie w pokoju, i spodziewam się, iż przez niezamordowaną troskliwość moję jeszcze go długo utrzymam; ponieważ jednak godność państwa, spokojność ludów, równie jak sława i bezpieczeństwo obojga, znajdują podpórę w waleczności i zupełnej liczbie wywieszonych i doświadczonych wojowników, więc uważam za jeden z najgłówniejszych obowiązków królewskich, przysposobić w drodze prawnej stosownie do tego środki.

Nie uważam za potrzebne, w okoliczności tej na nowo wzbudzić wielkomyślną chęć i roztropną tro-

skliwość stanów, pomyśleć na ich niezachwianą wierność, szlachetną hojność i dzielną gorliwość o obronę ukochanej ojczyzny i całego państwa, jakie naród, naśladować wzór walecznych przodków, tak świetnie okazywał w teraźniejszym wieku.

Te i wszystkie inne przychylnę uczucia moje, wyraziłem już w odezwie zwołującej wasze zgromadzenie, a liczne, drogie dla serca mego, i niezapomniane nigdy dowody przekonania, iż piersi Węgrów napełnia wierność i przychylność dla króla i ojca.

Oddając wam królewskie moje propozycje, otwieram sejm z zaspokajającym przecuciem, iż mądrość wasza, kochane stany, wasze przywiązanie do króla i ojczyzny, wzniesie nowy pomnik dawnej wierności węgierskiej i zupełnie odpowie tak sławie narodu, jako i zaufaniu jakie w waszych sercach pokładam.

Zapewniam wszystkim i każdemu z osobna moje przywiązanie i łaskawość.

Xiąże Bernard Sasko-Wejmarski przybył do miasta niderlandzkiego Mecheln, jak mówią z rozkazem królewskim, ażeby wszyscy officerowie użyli jak najsurowszych środków przeciw buntowi. Rozumiano, że wojsko które przez Mecheln przechodziło, powraca na leże, ale pokazało się, że zajęło kwatery w pobliskich wioskach, gdzie nie jeden dzierżawca ma do 120 żołnierzy.

Dla gwardji obywatelskiej w Bruxelli zrobiono 2 mil. naboju.

W Flandrji wschodniej nie zaszły rozruchy, wszelako w rozmaitych miastach téj prowincji, spodziewano się znacznego pomnożenia załogi.

W Braine le Comte i wokolicy przypinano trójkolorowe kokardy.

Lud w okolicy Charleroi jest wielce wzburzony. Dnia 11 wrze. chciała tamtejsza władza wojskowa wysłać z miasta kilka dział; pospólstwo sprzeciwiło się temu tak mocno, iż żołnierze musieli się oszancować.

Wielu mieszkańców Luxemburskich podpisało adres do króla niderlandzkiego z prośbą o wykonanie traktatu frankfurtskiego i o przystanie załogi belgijskiej, któraby wspólnie z obcym wojskiem w Luxemburgu służbę pełniła.

Gazeta wychodząca w Appenzell opisuje nędzny stan, w jakim wojsko szwajcarskie z Francji powraca.

Król pruski dowiedziawszy się o rozruchach w Akwizgranie kazał wyruszyć wojsku z obwodów Magdeburgskiego i Erfurtskiego do prowincji nadreńskich, tak iż teraz liczą tam około 100,000 wojska pruskiego, które strzeże granic.

Sejm norwegijski posłał do króla szwedzkiego obszerną prośbę o dozwolenie Norwegczykom obchodzenia d. 17 maja, jako rocznicy zaprowadzenia rządu konstytucyjnego, co z powodu zaszytych dawniej w Chrystjanji rozruchów, było zabronione.

Pomimo znacznej dowozu zboża do Londynu, cena pszenicy podniosła się tam d. 13 wrze. o 2 do 3 szylingi.

Posiedzenia niemieckich badaczy natury i lekarzy rozpoczęły się w Hamburgu d. 18 wrze. Oprócz Niemców przybyli tam uczeni z Danji, Szwecji, Polski, Szkocji, a nawet z północnej Ameryki.

Pan Huskisson utracił życie w skutku okropnego przypadku.

W Anglii zawiązuje się towarzystwo żegluga poprawnemi statkami parowemi, które skrócą żeglugę z miesięcy na tygodnie, tak, iż z Portsmouth do Alexandrii w Egipcie, to jest przestrzeń 3,600 mil angielskich będzie można przebyć w ciągu dni 18.

Gazety paryzkie rozumują teraz wiele o usposobieniu umysłów we Francji. Dzienniki National i dziennik Rozpraw trzymają widocznie stronę rządu; Messenger, jakkolwiek bardzo umiarkowany, okazuje w artykułach swoich śmiałą niezawisłość, dzienniki: Kurjer, Konstytucjonista, Dziennik Handlowy i Temps, wszystkie liberalne, stawają mniej, więcej, w opozycji przeciw teraźniejszym ministrom, chociaż wszystkie są za ustaleniem teraźniejszego rządu. Gwałtowną opozycję przeciw rządowi wyraża-

ją, w ostatnich czasach zjawione dzienniki: Nowa Francja, Patryjota, Trybuna i Rewolucja; następują one nowy system z natarczywością bezwzględna i upatrują w działaniach rządowych, początek kontrrewolucji. Gazeta Francji i Gazeta codzienna trzymają się dawnego systematu; pierwsza przechyla się niekiedy na stronę teraźniejszych ministrów, druga pozostała wierna Burbonom. W ostatnich dniach pierwszy polityczny proces po wypadkach lipcowych podał dziennikom obfitą materję do polemiki. Proces ten wytoczony został przeciw towarzystwu przyjaciół ludu, za manifest przeciw izbie deputowanych. Oprócz tego towarzystwa, trzy inne oskarżyły się w dziennikach same o działanie przeciw izbie deputowanych, twierdząc że izba powinna być nanowo wybrana, a dotychczasowe uchwały zgromadzonej izby o tyle tylko są ważne, o ile je naród potwierdzi.

Niemal wszyscy pułkownicy francuzcy uwiadomili swoich podwładnych, że odtąd żołnierze nie będą zmuszani do słuchania mszy świętej, gdyż nowa konstytucja ogłosiła wolność sumienia.

W mieście Boulogne poprzybijano buntownicze odezwy.

Konsul francuzki w Kadyxie nie uznaje teraźniejszego rządu i kazał wywiesić przed swoim domem chorągiew białą.

Cesarz Brazylski pozwolił rejencji na wyspie Tercejra, przedsiębrać wszelkie środki, jakie potrzebne będą do odzyskania tronu portugalskiego dla Donny Marji.

Jenerał Clausel przybył już do Algieru i d. 7 września wydał jako naczelny wódz wyprawy, odezwę do wojska.

Na posiedzeniu francuzkiej izby deputowanych dnia 13 września czytał minister spraw wewnętrznych, zdanie sprawy o teraźniejszym stanie Francji. Skręśliwszy nasamprzód historją ostatnich wypadków, doniósł, że od pierwszego sierpnia 65 jenerałów otrzymało dymisję, 39 pułkowników w piechocie i 26 pułko-

wników jazdy, mianowano w miejsce dawniejszych dowódców, że w 31 twierdzach objęli dowództwo nowi officerowie, że dawną gwardję francuską i korpus dworu wojskowego Karola X zniesiono, a żołnierzy gwardji przeniesiono do pułków linjowych, że trzy nowe pułki i sześć bataljonów ruchomej piechoty teraz się organizują, że w departamentach zachodnich urządzono dwa bataljony żandarmów pieszych. Dalej wspomina rapport o zaprowadzeniu w Paryżu gwardji miejskiej i o zmianie naczelnego wodza wyprawy afrykańskiej. Nie tyle reform potrzeba było w marynarce; rząd przeszedł, potrzebując tam szczególniejszych oficerów, nie mógł ich oddać, pomimo, że mu wiadomo było, iż wyznawali zdania, które sam potępiał; wszyscy zatem officerowie od marynarki chętnie przystąpili do nowego porządku rzeczy. Wszelako musiano wyznaczyć pensje trzem kontr-admirałom, 12 kapitanom okrętowym, 5 kapitanom fregat i kilku innym officerom niższego stopnia. Nigdzie nie było potrzeby tylu zmian, ile w administracji wewnętrznej kraju; zmieniono więc 76 prefektów, 196 podprefektów, 53 sekretarzyów jeneralnych, 127 radców prefekturalnych i 393 burmistrzów. W wydziale sprawiedliwości zmieniono przeszło 300 prokuratorów i ich zastępców, i mianowano 103 sędziów w miejscu tych, którzy albo sami dymissję wzięli, albo byli tylko zastępcami. Liczbę członków czynnych rady stanu zmniejszono z 55 na 38, a z tych zmieniono 20. Udzielono dymissję pięciu członkom rady wychowania publicznego i 14 inspektorom jeneralnym i rektorom. W wydziale spraw zagranicznych odwołano większą część posłów. W wydziale skarbowym sądzą także zmiany, ale do tego potrzeba czasu.

Rapport ten niezupełnie podoba się dziennikom paryżkim; dziennik handlowy dziwi się, dla czego minister nie wspomniał o komisji wyznaczonej przez ministra skarbu i domyśla się, że chciano zataić przed narodem, iż podatki pośrednie zmniejszyły się o 2 miliony

fran. Inny dziennik radzi ministrom, ażeby na przyszłość mniej o tém mówili, co się stało, a obszerniej uwiadomiali o swoich zamiarach. Dziennik Globe spodziewał się więcej w raporcie wspomnianym po filozoficzno-historycznym talencie sprawozdawcy panu Guizot; nawet przyjaciele jego widzą w tym raporcie tylko proste wyliczenie faktów, o których już gazety doniosły. Dziennik National sądzi, że rapport nie zaspokoił opinii publicznej.

Słychać, że senat grecki mianował X. Suzzo nadzwyczajnym posłem przy nowym rządzie francuskim.

Z Lisbony donoszą, że Don Miguel kazał wstrzymać rozkaz wydania zabranych okrętów angielskich.

W Paryżu ma wychodzić nowa gazeta pod tytułem: *Kiogut*.

Przez telegraf, posłano rozkaz do Bajonny, ażeby władze tamtejsze dla utrzymania pokoju między Francją i Hiszpanją, rozpuściły zgromadzenia konstytucjonistów hiszpańskich.

W budżecie francuskim na rok następny mają być zmniejszone podatki gruntowe o 25 milionów, a natomiast powiększone będą opłaty od osób, drzwi i okien.

Pan Jacotot założył w Paryżu iustytut, który nazwał szkołą emancypacji umysłowej.

Dnia 12 września przedstawiono królowi Francuzów poetów Mery i Barthelemy. Król powiedział do nich: „Znam WPanów z nazwiska, czytałem wszystkie wasze pisma i uwielbiam wasz talent; los wasz zawsze mnie obchodził, a szczególniejsz wteczas, kiedy was prześladowano.”

Najstarszy syn króla Francuzów oświadczył jenerałowi Lafayette, iż życzyłby służyć w gwardji narodowej za prostego kanoniera.

Rada wychowania publicznego w Paryżu postanowiła, ażeby filozofja wykładana była nie w języku łacińskim, jak dotychczas, ale w języku narodowym; podobna zmiana zasłała co do dysput ubiegających się o stopnie akademickie.

Przywieziono do Paryża chorągwie zdobyte

na Algierczykach; dowiedziano się także, iż Bej Titeński w czasie buntu życie utracił, a Kabajlowie wymordowali jego stronników i Turków, którzy się przy nim znajdowali, poczem powrócili w góry.

Na kilka dni przed wypadkami lipcowemi przysłał sąd królewski w Poitiers adres do Karola X z oświadczeniem, że nie dzieli zuchwałego postępowania deputowanych. Gdy teraz od członków tego sądu odbierano przysięgę, przypomniała sobie publiczność w sali zgromadzona, zmienność sędziów i przez kilka chwil ubliżyła powadze sądu, wydając okrzyki znieważające sędziów.

Liwerant Ouvrard zyskać miał przez spekulacje papierami w czasie ostatnich rozruchów ogromne summy.

Dziennik Temps wynurza życzenie, ażeby kościół ś. Magdaleny budujący się teraz, zamieniony został na świątynię sławy.

Dziennik paryzki Temps usiłuje wykazać, że pracującą klasę Francuzów, możnaby czynniej zatrudnić, niż przez stawianie domów, gdyby tylko ministrowie spojrzeli na upadek twierdz, dróg publicznych, mostów i kanałów; zwraca także ich uwagę na to: że w niektórych okolicach, mianowicie właścicieli winnic, nie chcą płacić podatków, że ministerjum nie stara się uzupełnić ubytek w wojsku, zrzędzony przez rozpuszczenie 12,000 Szwajcarów, 25,000 gwardji królewskiej, liczne dezercje i wysłano do Algieru 25,000; w końcu upomina ministrów, ażeby rozwiążali izbę i dozwolili narodowi wybrać taką, któraby wyrażała jego życzenia.

OBWIESZCZENIA Z BIORA INFORMACYJNEGO przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod N. 377.

(927) Stajnia na 4 konie nowo wybudowana ze wszelkimi wygodami oraz wozownia na 2 pojazdy przy ulicy Gwardjackiej wprost kożar Alexandryjskich jest do najęcia; adres w Biórze Infor.

(1038) W Hucie szklanej exystującej życzy sobie właściciel założyć piec do wyrobów szkła Czeskiego i szlifiarnią, radby dostać fabrykanta lub osobę obeznaną z tym przedmiotem, któraby albo na współkę do zakładu przystąpiła, albo podjęła się zaprowadzenia i administracji tej Huty szukając wynagrodzenia w udziale pewnym z zysków, idzie tu najbardziej o osobę obeznaną z fabrykacją szkła tego rodzaju i mającą sposobność sprowadzenia znajomych fabrykantów; dalsza wiadomość w Biórze Infor.

(804) W Biórze Informacyjnem złożone zostały trzy CIEKAWERĘKOPISMA, chcący takowe nabyć może się udać do rzeczonoego Bióra.

(994) Kilku OFFICJALISTÓW chcących być umieszczeni na posady w stolicy, jak np. na Rachmistrzów, Pisarzów fabryk i Browarów, Murgrabiów, Dependentów i t. p. zgłaszają się do Bióra naszego, potrzebujący więc pomocnika do jakiegokolwiek bąc zawodu, może o takowym powziąć wiadomość w Biórze Informacyjnem.

(1035) Potrzebną jest na prowincją młoda NIEMKA albo też ANGIELKA do konwersacji z dziećmi; dalsza wiadomość w Biórze Infor.

(1036) LOKAL przy ulicy Podwał składający się z trzech pokoi, jest do wynajęcia od S. Michała za pomierną cenę; dalsza wiadomość w Biórze Infor.

(1023) FORTEPIAN o 6 oktawach nowy, z dobrami tonami jest do wynajęcia miesięcznie; dalsza wiadomość w Biórze Informac.

(969) Ktoby miał do zbycia Serwantkę szafę pod szkłem do książek i kantorek czyli sekretarkę w dobrym stanie, raczy przesłać swój adres do Bióra Informacyjnego.

(885) Jest do zbycia summa przeszło 100,000 złp. w trakcie procesu zostająca, lecz wygranie której jest pewne, można ją nabyć pod korzystnymi warunkami, gdyż właściciel tej summy, mając inne zatrudnienia, nie może dochodzenia należytości dopilnować, z tego powodu wszedłby nawet w układ z jaką osobą, któraby chciała przyjąć na siebie dopilnowanie proces-

su za stósowném po ukończeniu sprawy wynagrodzeniem; dalsza wiadomość w Biórze Informacyjném.

(1030) Pewna antrepryza literacka, rozpoczęta od lat parę, i pod wszelkiemi względami korzystna, z powodu oddalenia się osoby dotąd tą gałęzią trudniącój się jest do ustąpienia. Adres w Biórze Infor.

(1002) Pewna Osoba uczęszczająca do uniwersytetu tutejszego na oddział sztuk pięknych, życzy sobie przyjąć obowiązek korepetytora po pensjach lub domach prywatnych. Adres w Biórze Informac.

(990) Osoba posiadająca języki Francuzki i Angielski, i znająca literaturę życzy przyjąć na stół i stancją kilku uczniów szkół lub uniwersytetu. Mieszka przy ulicy Krakow. Przedmieście niedaleko Kazimirowskiego pałacu, i podejmuje się doskonalić młodzież w wyższmiankowanych językach.

(996) Płótna krajowego w średnich gatunkach jest do sprzedania przeszło 1,000 łokci. Próbkę tegoż płótna i ceny każdego gatunku zakommunikuje Bióro Infor.

(971) Potrzebny jest Dom choćby drewniany z ogrodem w okolicy ulicy Marszałkowskiej i Nowego Świata za cenę 10,000 złp. mający takowy do zbycia zgłosił się do Bióra Informacyjnego.

(1043) Kiedy wody słone siarczane przy mieście Busku coraz nabywają większej wziętości, dla nacisku gości codziennie się uczuwa większa potrzeba, pożądaných budowli, powodowany tą myślą jeden z Obywateli obwodu Stopnickiego, wystawił Dom murowany dla wygody przybywających, z łazienką, stajniami i wozowniami i t. d. Dom ten chciałby odstąpić albo dać w zastaw za bardzo pomierną cenę, a przez co chce mieć sposobność przez wystawienie nowój budowli przysłużyć się publiczności.

(988) Ktoby chciał lokować niewielkie sumy pod bardzo korzystnymi warunkami, lubo

niehipotecznemi; raczy nadesłać swój adres do Bióra Infor.

(1021) PIWOWAR i GORZELANY obeznany z metodą Pistorjusza któren przez lat 6 praktykował w Prusiech, życzy sobie przy znakomitej gorzelnii przyjąć podobny obowiązek.

(988) Młodzieniec opatrzony upoważnieniem władzy, życzy sobie dawać lekcje historii polskiej i rachunków po pensjach lub w domach prywatnych; dalsza wiadomość w Biórze Infor.

(1028) Ktoby potrzebował Francuza posiadającego języki Francuzki, Niemiecki i Polski za pedagoga do dzieci, zechce nadesłać swój adres do Bióra Infor.

(1037) Ktoby miał do zbycia KOCZOBRYK do podróży lub Bryczkę krytą, niech się zgłosi do Bióra Infor.

(987) Do jednéj z znaczniejszych fabryk krajowych potrzebny jest FARBIARZ umięjący doskonale farbować bawełnę i jedwabie; udając się po dalszą wiadomość do Bióra Informacyjnego, powinien złożyć świadectwa i rekomendacje.

(1008) Ktoby miał do zbycia karykel albo tilbury, byle gustowny i trwały zechce nadesłać swój adres do Bióra Informac.

P. Balotte, tancmistrz, niedawno z Paryża przybyły, ma zaszczyt uwiadomić Szanowną Publiczność, iż u siebie daje lekcje tańca, od godziny 7 zrana, do godziny 10 wieczór. Kawalerowie placą miesięcznie po Zł. 18, damy po 9 Zł. Na tydzień daje 4 lekcje. Osoby, któreby zaszczycić go chciały wezwaniem do swoich domów, zapewnia, iż usiłować będzie zjednać ich zaufanie przez dokładne wypełnienie powierzonych sobie obowiązków. — Oprócz tego sama Pani Balotte, daje lekcje haftowania na kanwie. Mieszkają w pałacu dawniej Tepera a teraz Grabowskiego przy Miodowej Ner 495.

Podpisany Prtron Trybunału Cywilnego Województwa Krakowskiego, rozpoczynając w roku bieżącym z końcem ferji sądowych swoje urządowanie, zawiadamia interesowane osoby, iż w mieście Kielcach ma teraz zamieszkanie pod Nu 238. w rynku Fortuant Bieganski.